

รัฐอิสราเอล (State of Israel)

เมืองหลวง เทลอาวีฟ

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ในจุดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมระหว่างตะวันออกเฉียงใต้ของแอฟริกาเหนือ และยุโรปใต้ ระหว่างเส้นละติจูด 29-34 องศาเหนือ และลองจิจูด 34-36 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 20,770 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 154 ของโลก และเล็กกว่าไทยเกือบ 25 เท่า อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 6,900 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับเลบานอน (81 กม.)
ทิศใต้	ติดกับอ่าวอะกาบา บนชายฝั่งทะเลแดง
ทิศตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้	ติดกับเขตเวสต์แบงก์ของปาเลสไตน์ (330 กม.) จอร์แดน (307 กม.) แม่น้ำจอร์แดน และทะเลสาบเดดซี (Dead Sea)

ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	ติดกับซีเรีย (83 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับฉนวนกาซาของปาเลสไตน์ (59 กม.)
	ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทิศตะวันตกเฉียงใต้	ติดกับคาบสมุทรไซนายของอียิปต์ (208 กม.)

ภูมิประเทศ พื้นที่ครึ่งหนึ่งของอิสราเอลเป็นภูเขา ที่เหลือทางตอนใต้เป็นที่ราบสูงและทะเลทรายแห้งแล้ง ไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ อิสราเอลแบ่งพื้นที่ออกเป็น

1) ที่ราบชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีแนวขนานไปกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ประกอบด้วย หาดทรายเป็นพื้นที่เกษตรกรรมซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ และมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นมากกว่าครึ่งของประเทศ

2) ที่ราบสูงจูเดีย-กาลิลี (Judean-Galilee Highland) ประกอบด้วย ที่ราบสูงโกลาน (Golan) ที่ราบสูงจูเดีย (Judean) และที่ราบสูงกาลิลี (Galilee) ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของชาวอาหรับส่วนใหญ่ ในอิสราเอล บริเวณที่ราบสูงกาลิลีมีภูเขาเมรอน (Merom) เป็นภูเขาสูงและจุดที่สูงที่สุดของอิสราเอล (3,963 ฟุต หรือ 1,208 ม. เหนือระดับน้ำทะเล) รอบภูเขามียุบเขาเล็ก ๆ หลายแห่งที่มีพืชพันธุ์อุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นบริเวณที่สวยงามที่สุดของอิสราเอล ทางด้านตะวันออกของที่ราบสูงกาลิลีเป็นที่ราบสูงโกลาน ซึ่งอิสราเอลยึดครองมาจากซีเรียเมื่อปี 2510 ส่วนที่ราบสูงจูเดีย ประกอบด้วยพื้นที่ส่วนใหญ่ที่อิสราเอลยึดครองมาจากจอร์แดนในปีเดียวกัน และยังเป็นที่ตั้งของเยรูซาเลม

3) หุบเขาจอร์แดน ริฟต์ วาลเลย์ (Jordan Rift Valley) เป็นหุบเขาที่มีแนวยาวตลอดดันดับจากตอนบนเกือบเหนือสุดของประเทศเรื่อยลงมาจนถึงใต้สุดของคาบสมุทรไซนาย ตอนกลางเป็นที่ราบซึ่งส่วนใหญ่อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล โดยทะเลสาบเดดซีเป็นทะเลสาบน้ำเค็มที่มีความเค็มจัด อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลถึง 1,339 ฟุต (431 ม.) เป็นจุดที่ต่ำสุดของโลก

4) ทะเลทรายเนเกฟ-ไซนาย (Negev-Sinai Desert) ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ เป็นบริเวณที่แห้งแล้งที่สุดของอิสราเอล เพราะมีฝนตกน้อย ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก แต่อิสราเอลแก้ปัญหาดังกล่าว โดยใช้การชลประทานเข้าช่วย ด้วยการสูบน้ำจากทะเลสาบกาลิลี ส่งผ่านคลอง ท่อส่งน้ำ และอุโมงค์ เป็นระยะทางยาว 88.5 ไมล์ (142 กม.)

ภูมิอากาศ โดยทั่วไปมีสภาพอากาศแบบเมดิเตอร์เรเนียน มีแดดจัดเกือบตลอดทั้งปี สภาพอากาศในแต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างกันมาก

ทางตอนเหนือ อากาศอบอุ่นและค่อนข้างเย็นในฤดูหนาว (พ.ย.-เม.ย.) แถบภูเขาและที่ราบสูงมีหิมะตก

ทางแถบชายฝั่งทะเลและตอนกลาง มีอากาศร้อนชื้นและเย็น ฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ย 6-18 องศาเซลเซียส มีฝนตกในฤดูหนาว ฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ย 20-32 องศาเซลเซียส

ทางภาคตะวันออกและตอนใต้ มีอากาศร้อนจัดในตอนกลางวัน และอากาศเย็นในช่วงกลางคืน (เนื่องจากมีภูมิประเทศเป็นทะเลทราย) ฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ย 10-20 องศาเซลเซียส ฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ย 26-40 องศาเซลเซียส

ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในอิสราเอล ได้แก่ พายุทะเลทรายเกิดขึ้นช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน อุทกภัย และแผ่นดินไหว

ประชากร 8,883,800 คน (ปี 2561)

รายละเอียดประชากร เป็นชาวยิว 74.4% (เกิดที่อิสราเอล 76.9% ยุโรป/อเมริกาและภูมิภาคโอเชียเนีย 15.9% แอฟริกา 4.6% และเอเชีย 2.6%) ชาวอาหรับ 20.9% และอื่น ๆ 4.7% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 27.26% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 61.19% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 11.55% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรทั้งหมด 82.7 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 80.8 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 84.7 ปี อัตราการเกิด 17.9 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.2 คนต่อประชากร 1,000 คน และอัตราการเพิ่มของประชากร 1.49%

ศาสนา ยูดาห์ 74.7% อิสลาม 17.7% คริสต์ 2% ดรูซ 1.6% และอื่น ๆ 4%

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาฮีบรู ขณะที่ภาษาอาหรับถือเป็นภาษาราชการที่ใช้ภายในชนกลุ่มน้อยชาวอาหรับ นอกจากนี้ ชาวอิสราเอลส่วนใหญ่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 97.8% การศึกษาภาคบังคับของอิสราเอลอยู่ระหว่างอายุ 5-18 ปี เด็กที่อายุต่ำกว่า 3-4 ปี จะอยู่ในศูนย์ศึกษาก่อนวัยเรียน ซึ่งมีทั้งของภาคเอกชน ศาสนา และรัฐ จำนวนปีเฉลี่ยของการเข้ารับการศึกษาของประชาชนคือ 16 ปี และเมื่ออายุ 18 ปี คนหนุ่มสาวชาวอิสราเอลจะต้องเข้าประจำการเป็นทหารสำหรับผู้ชายเป็นเวลา 3 ปี และสำหรับผู้หญิง 21 เดือน เมื่อปลดประจำการแล้วจึงจะเข้ารับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาตามศักยภาพของแต่ละคน

การก่อตั้งประเทศ ก่อนเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาวยิวก่อตั้งขบวนการไซออนนิสต์ มีจุดมุ่งหมายสนับสนุนให้ชาวยิวอพยพกลับไปยังดินแดนปาเลสไตน์ โดยมีชาวยิวที่ร่ำรวยสนับสนุนด้านการเงิน นโยบายดังกล่าวทำให้ชาวยิวในประเทศต่าง ๆ อพยพกลับไปอยู่ในดินแดนปาเลสไตน์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ชาวปาเลสไตน์และชาวอาหรับไม่พอใจ สหราชอาณาจักรซึ่งเป็นผู้อารักขาดินแดนปาเลสไตน์ในขณะนั้น พยายามแก้ไขปัญหาการวิวาทระหว่างยิวกับอาหรับโดยการแบ่งเขตการปกครอง

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สหประชาชาติแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการแบ่งดินแดนปาเลสไตน์ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งให้เป็นเขตอาศัยของชาวยิว อีกส่วนเป็นเขตอาศัยของชาวอาหรับ การแบ่งเขตดังกล่าวทำให้ชาวอาหรับรวมกลุ่มกันคัดค้าน และเมื่อสหราชอาณาจักรถอนตัวออกจากปาเลสไตน์ ประเทศอาหรับหลายประเทศ เช่น เลบานอน ซีเรีย จอร์แดน อิรัก และอียิปต์ ส่งทหารเข้าโจมตีชาวยิวในปาเลสไตน์เมื่อปี 2491 แต่ชาวยิวได้รับชัยชนะจึงถือโอกาสก่อตั้งประเทศอิสราเอล พร้อมกับยึดดินแดนของอาหรับเพิ่มอีก 30% ใดๆก็ดี เมื่อปี 2522 อิสราเอลลงนามในข้อตกลงสันติภาพกับอียิปต์ และคืนคาบสมุทรไซนายให้อียิปต์เมื่อปี 2525 ต่อมาเมื่อปี 2537 อิสราเอลลงนามในข้อตกลงสันติภาพกับจอร์แดน และเมื่อปี 2543 ได้ถอนการยึดครองพื้นที่ทางตอนใต้ของเลบานอน แต่ยังคงยึดครองที่ราบสูงโกลานของซีเรีย รวมทั้งเขตเวสต์แบงก์ของชาวปาเลสไตน์อยู่จนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 14 พ.ค. (วันที่นายเดวิด เบน-กูเรียน นรม.คนแรก ประกาศเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2491)

การเมือง ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ฝ่ายบริหารจะต้องได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภา และฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจเป็นเอกเทศตามที่กฎหมายกำหนด

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยรัฐสภา มีวาระ 7 ปี แต่ไม่มีอำนาจทางการเมือง ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ ประธานาธิบดีรูเวน ริฟลิน ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 10 มิ.ย. 2557 และเข้าดำรงตำแหน่งเมื่อ 24 ก.ค. 2557 (การเลือกตั้งครั้งต่อไปจะจัดในปี 2564) ส่วน นรม. เป็นผู้นำรัฐบาล มาจากการเลือกตั้งทั่วไปและต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐสภา นรม.คนปัจจุบัน คือ นรม.เบนจามิน เนทันยาฮู เข้าดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 31 มี.ค. 2552 การเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดมีขึ้นเมื่อ 9 เม.ย. 2562 แต่ นรม.เนทันยาฮูซึ่งได้รับคะแนนเสียงข้างมากในสภาไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลผสมได้ทันตามกำหนด ทำให้อิสราเอลต้องจัดการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 2 เมื่อ 17 ก.ย. 2562 ปัจจุบันอิสราเอลอยู่ในระหว่างการจัดตั้งรัฐบาลผสม

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบสภาเดี่ยว รัฐสภาหรือ Knesset ประกอบด้วยสมาชิก 120 คน มีวาระ 4 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 17 ก.ย. 2562 โดยพรรค Blue and White ของนาย Benny Gantz อดีตประธานเสนาธิการทหาร ได้ 33 ที่นั่ง จากทั้งหมด 120 ที่นั่งในรัฐสภา (Knesset) มากกว่าพรรค Likud (แนวขวา) ของ นรม.เนทันยาฮู ที่ได้ 32 ที่นั่ง ตามด้วยพันธมิตรพรรคของชาวอาหรับ ได้ 13 ที่นั่ง และพรรค Shas (เคร่งศาสนาออร์ทอดอกซ์) และพรรค Yisrael Beiteinu ได้รับที่นั่งเท่ากันคือ 9 ที่นั่ง

ฝ่ายตุลาการ : อำนาจตุลาการเป็นอำนาจที่เป็นอิสระโดยสิ้นเชิง ไม่ถูกควบคุมผูกมัดโดยฝ่ายอื่น ผู้พิพากษาได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการสรรหาตุลาการ ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ

พรรคการเมืองที่สำคัญ ได้แก่ พรรค Likud (แนวคิดขวา) พรรค Blue and White (แนวกลาง-ซ้าย) พรรค Yisrael Beiteinu (แนวคิดขวา) พรรค Yesh Atid (แนวคิดกลาง) พรรค Kadima (แนวคิดซ้าย) พรรค Labor (แนวคิดซ้าย) และพรรค Shas (แนวคิดทางศาสนายูดา)

เศรษฐกิจ รัฐบาลอิสราเอลมีนโยบายเปิดเสรีทางการค้า รายได้หลักของประเทศส่วนใหญ่มาจากภาคอุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น เทคโนโลยีการบิน โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทางการแพทย์ และเส้นใยนำแสง รองลงมา คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผลผลิตการเกษตรสำคัญ ได้แก่ พืชตระกูลส้ม ผัก ฝ้าย และปศุสัตว์ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ป่าไม้ โพแทช ทองแดง ก๊าซธรรมชาติ หินฟอสเฟต แมกนีเซียม โบรมีน ดินเหนียว และเกลือจากทะเลสาบเดดซี สินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบและเครื่องจักร ซึ่งนำเข้าจากแอฟริกาและเอเชีย เพื่อใช้อุปโภคบริโภคในประเทศและใช้ผลิตสินค้า

สกุลเงิน หน่วยสกุลเงิน : Israeli Shekel (ILS)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 3.48 ILS

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 0.11 ILS (ต.ค. 2562)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2561)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 369,690 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.3%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 39,822.5 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 4,162,440 คน (ปี 2562)

อัตราการว่างงาน : 4.3%

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 0.8%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 14,678 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 61,906 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : เครื่องจักรและอุปกรณ์ ซอฟต์แวร์ เพชรเจียรไน สินค้าเกษตร เคมีภัณฑ์ สิ่งทอเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : สหรัฐฯ จีน สหราชอาณาจักร ฮองกง เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม อินเดีย ตุรกี เยอรมนี และฝรั่งเศส

มูลค่าการนำเข้า : 76,584 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : วัตถุดิบ ยุทโธปกรณ์ สินค้าทุน เพชรดิบ เชื้อเพลิง ธัญพืช และสินค้าอุปโภคบริโภค

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน สหรัฐฯ ตุรกี รัสเซีย เยอรมนี เบลเยียม อิตาลี ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร และอินเดีย

การทหาร กองทัพอิสราเอล (Israel Defense Force-IDF) มีกำลังพลทั้งสิ้น 176,500 นาย งบประมาณด้านการทหารเมื่อ ปี 2561 อยู่ที่ 18,536 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (5.07% ของ GDP) เป็นกองทัพที่มีศักยภาพสูงในภูมิภาค มีประธานคณะเสนาธิการทหารเป็นผู้นำสูงสุดของกองทัพ มีหน่วยขึ้นตรง ทบ. ทร. ทอ. และกรมฝ่ายเสนาธิการ ได้แก่ กรมส่งกำลังบำรุงและเทคโนโลยี กรมข่าวทหาร กรมกำลังพลทหาร กรมยุทธการทหาร และกรมนโยบายและแผน

กำลังพลรวม 169,500 นาย ประกอบด้วย ทบ. 126,000 นาย ทร. 9,500 นาย และ ทอ. 34,000 นาย นอกจากนี้ อิสราเอลยังมีกองกำลังกึ่งทหาร 8,000 นาย และกองกำลังสำรอง 465,000 นาย (ทบ. 400,000 นาย ทร. 10,000 นาย ทอ. 55,000 นาย)

ยุทโธปกรณ์ที่สำคัญ ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก 490 คัน รถหุ้มเกราะลาดตระเวน 300 คัน ยานลำเลียงพลหุ้มเกราะ 1,300 คัน ยานอรรถประโยชน์หุ้มเกราะ 100 คัน รถหุ้มเกราะกู้ภัยและส่งกำลังบำรุง 11 คัน รถลำเลียงนิวเคลียร์ชีวภาพเคมี 8 คัน เครื่องยิงอาวุธต่อสู้อากาศยานและเครื่องยิงลูกระเบิดรุ่นต่าง ๆ 530 กระบอก ซีปนาวุธผิวพื้นสู่อากาศ (SSM) รุ่น Jericho 2 และซีปนาวุธต่อสู้อากาศยานจากพื้นสู่อากาศ (SAM) รุ่น Machbet และ FIM 92 Stringer

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำชั้น SSK 5 ลำ เรือคอร์เวต ชั้น Eilat (Sa'ar 5) 3 ลำ ชั้น Hetz (Sa'ar 4.5) 8 ลำ เรือตรวจการณ์ ชั้น Shaldag จำนวน 5 ลำ ชั้น Stingray จำนวน 3 ลำ ชั้น Super Dvora MKI-MKIII จำนวน 26 ลำ เรือรบสะเทินน้ำสะเทินบก รุ่น Manta 2 ลำ เรือส่งกำลังบำรุง 3 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินรบรุ่นต่าง ๆ 352 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์รุ่นต่าง ๆ 143 เครื่อง อากาศยานไร้คนขับ มากกว่า 31 เครื่อง ซีปนาวุธต่อสู้อากาศยานจากพื้นสู่อากาศ (SAM) มากกว่า 54 ลูก ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน 920 กระบอก ซีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ (AAM) ซีปนาวุธอากาศสู่อากาศ (ASM) ซีปนาวุธนำวิถีด้วยเรดาร์ (ARH) และระเบิดนำวิถีชนิดต่าง ๆ

ปัญหาความมั่นคง ปัจจุบันอิสราเอลยังต้องเผชิญกับปัญหาความมั่นคงหลายด้าน เช่น

1) ปัญหาการเมืองภายใน อิสราเอลจัดการเลือกตั้งทั่วไปสองรอบในปี 2562 คือ เมื่อ 9 เม.ย. 2562 และเมื่อ 17 ก.ย. 2562 เนื่องจากไม่มีพรรคใดสามารถจัดตั้งรัฐบาลผสมเสียงข้างมากได้ โดยล่าสุดนาย Benny Gantz อดีตประธานเสนาธิการทหาร จากพรรค Blue and White (แนวกลาง-ซ้าย) เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาลผสม และหากนาย Gantz ไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลผสมได้ทันตามกำหนด รัฐสภาอิสราเอลจะเสนอชื่อ

แกนนำจัดตั้งรัฐบาลคนใหม่ หรืออิสราเอลอาจต้องจัดการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 3 เพื่อแก้ไขปัญหาภาวะชะงักงันทางการเมืองของอิสราเอล

2) การโจมตีทางอากาศระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มติดอาวุธชาวปาเลสไตน์ เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มฮามาสและกลุ่ม Palestinian Islamic Jihad (PIJ) ในฉนวนกาซาเพื่อตอบโต้การยึดครองของอิสราเอล นอกจากนี้ ยังมีเหตุปะทะกันระหว่างเจ้าหน้าที่อิสราเอลกับผู้ประท้วงชาวปาเลสไตน์บ่อยครั้ง โดยชาวปาเลสไตน์จัดชุมนุมทุกวันศุกร์บริเวณพรมแดนอิสราเอล-ฉนวนกาซา นับแต่ 30 มี.ค. 2561 ต้องการให้อิสราเอลยุติการปิดล้อมฉนวนกาซา และเพื่อเรียกร้องสิทธิในการกลับคืนถิ่นฐานให้แก่ผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ที่ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอลตั้งแต่ปี 2491 การปะทะกันของทั้งสองฝ่ายทำให้มีชาวปาเลสไตน์เสียชีวิตมากกว่า 330 คน และมีผู้ได้รับบาดเจ็บมากกว่า 32,000 คน

2) ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับประเทศมุสลิมทั่วโลกอาจทวีความตึงเครียด จากกรณีสหรัฐฯ ประกาศรับรองเยรูซาเลมเป็นเมืองหลวงของอิสราเอล เมื่อ 6 ธ.ค. 2560 และย้าย สอท.สหรัฐฯ จากเทลอาวีฟไปยังเยรูซาเลมเมื่อ 14 พ.ค. 2561 การที่สหรัฐฯ รับรองอธิปไตยของอิสราเอลเมื่อ 25 มี.ค. 2562 เหนือที่ราบสูงโกลานที่ยึดมาจากซีเรียในสงครามหกวันเมื่อปี 2510 ขณะที่นานาชาติและหลายประเทศมุสลิมแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการดำเนินการของสหรัฐฯ รวมทั้งยืนยันการสนับสนุนหลักการ two-state solution (การสถาปนารัฐปาเลสไตน์เคียงข้างอิสราเอล) ต่อไป และยังไม่เห็นด้วยกับแผนสันติภาพ Deal of the Century ของสหรัฐฯ ที่เสนอเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ 42 องค์การ ได้แก่ BIS, CERN, CICA, EBRD, FAO, IADB, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRC, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC (NGOs), MIGA, OECD, Paris Club, PCA, UN, UNCTAD, UNHCR, UNIDO, UNWTO, UPU, WCO, WHO, WIPO, WMO, WTO นอกจากนี้ยังเป็นผู้สังเกตการณ์ของ BSEC, CE, OAS, Pacific Alliance, SELEC อีกทั้งเป็นรัฐผู้ลงนามของ OPCW และเป็นคู่เจรจาของ OSCE

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐบาลให้การสนับสนุนการก่อตั้งศูนย์กลางของความเป็นเลิศของบรรดานักวิทยาศาสตร์และการส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม รวมถึงความพยายามที่จะคงความสำเร็จด้านคุณภาพระดับสากลในสาขาวิทยาศาสตร์ ซึ่งความร่วมมือระหว่างประเทศยังคงมีบทบาทสำคัญในการขยายความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ และความรู้ของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านเทคโนโลยี อิสราเอลมุ่งครอบครองเทคโนโลยีขั้นสูงซึ่งเป็นการอาศัยความรู้ความชำนาญพิเศษเฉพาะสาขา โดยมีการจัดสรรงบประมาณที่ใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาเป็นจำนวนสูงประเทศหนึ่งของโลก สังเกตได้จากผลงานการวิจัยที่ทำให้อิสราเอลประสบความสำเร็จในด้านเกษตรกรรม และอิสราเอลมีจำนวนนักวิชาการที่เขียนบทความที่ตีพิมพ์ด้านธรรมชาติวิทยา วิศวกรรมเกษตรกรรม และการแพทย์ มากที่สุดในโลก นอกจากนี้ อิสราเอลยังได้รับสมญานามว่าเป็น “Startup Nation” โดยเป็นประเทศที่มีธุรกิจ Startup มากที่สุดในโลก มีธุรกิจ Startup 1 ธุรกิจต่อประชากร 1,400 คน จากประชากรประมาณ 8.8 ล้านคน

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 47 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติ Ben-Gurion ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองลีดท่างจากเทลอาวีฟประมาณ 1 ไมล์ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางอากาศ เส้นทางคมนาคม มีทางรถไฟสายหลักระยะทาง 1,384 กม. โดยมีสถานีกลางที่เมืองไฮฟา มีถนนระยะทาง 19,555 กม. ท่าเรือน้ำลึกที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือแอชดอด ท่าเรือเอลาต ท่าเรือฮาเดรา ท่าเรือไฮฟา การโทรคมนาคมมีดาวเทียม

Intelsat จำนวน 3 ดวง โดยอิสราเอลมีการพัฒนาระบบดาวเทียมสูงที่สุดในตะวันออกกลางโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 3.24 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 10.54 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +972 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 7.2 ล้านคน รหัสอินเทอร์เน็ต .il

การเดินทาง การบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-เทลอาวีฟ ขณะที่สายการบินอิสราเอลที่บินตรงมาไทย ได้แก่ สายการบิน El Al ระยะเวลาในการบิน 11 ชม. เวลาที่อิสราเอลช้ากว่าไทย 4 ชม. คนไทยที่ประสงค์จะเดินทางเข้าอิสราเอลต้องขอรับการตรวจลงตราโดยมีการตรวจลงตรา 3 ประเภท ได้แก่ 1) การตรวจลงตราประเภทธุรกิจ ต้องมีจดหมายเชิญจากบริษัทอิสราเอล 2) การตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยว และ 3) การตรวจลงตราประเภทเยี่ยมเพื่อนหรือคนรู้จักที่อิสราเอล เว็บไซต์ท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการ <http://www.goisrael.com>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) การจัดตั้งรัฐบาลของอิสราเอล ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความพยายามในการฟื้นฟูและผลักดันการเจรจาสันติภาพระหว่างอิสราเอล-ปาเลสไตน์ โดยคาดว่าสหรัฐฯ จะเปิดเผยรายละเอียดของแผนสันติภาพ Deal of the Century หลังจากอิสราเอลสามารถจัดตั้งรัฐบาลได้

2) แนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอล-ปาเลสไตน์ที่ทวีความตึงเครียดและอาจลุกลามบานปลาย จากการที่สหรัฐฯ ประกาศรับรองเยรูซาเลมเป็นเมืองหลวงของอิสราเอล และอิสราเอลยังคงขยายนิคมชาวยิวเข้าไปในเขตเวสต์แบงก์และเยรูซาเลมตะวันออก รวมทั้งอาจมีการออกมาตรการจำกัดการเข้าถึงหรือเปลี่ยนแปลงสภาพของศาสนสถานสำคัญของศาสนาอิสลามในเยรูซาเลมตะวันออก

3) การโจมตีของกลุ่มฮะมาสและกลุ่มติดอาวุธอื่น ๆ ในฉนวนกาซาของปาเลสไตน์ เฉพาะอย่างยิ่งการยิงจรวดจากฉนวนกาซาเข้าไปยังอิสราเอลซึ่งยังคงปรากฏให้เห็นอยู่ และอาจส่งผลกระทบต่อทางตรงและทางอ้อมต่อแรงงานไทยที่ทำงานอยู่ในภาคการเกษตรของอิสราเอล

4) ท่าทีที่เป็นปรปักษ์ระหว่างอิสราเอลกับอิหร่าน อาจทำให้ผลประโยชน์ของอิสราเอลในต่างประเทศ รวมทั้งในไทยตกเป็นเป้าโจมตีของกลุ่มติดอาวุธที่มีความเชื่อมโยงกับอิหร่าน เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอิซญุลลอฮ์ในเลบานอนซึ่งเป็นพันธมิตรของอิหร่าน และกองกำลัง Qods Force ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติการพิเศษในต่างประเทศของอิหร่าน

ความสัมพันธ์ไทย-อิสราเอล

ไทยและอิสราเอลสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 12 มี.ค. 2497 โดยอิสราเอลเปิดสถานเอกอัครราชทูตประจำไทยเมื่อปี 2500 ส่วนไทยเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ เทลอาวีฟ เมื่อ ม.ค. 2539 ไทยและอิสราเอลมีการทบทวนหรือทวิภาคีในลักษณะ Working Group Dialogue ในระดับรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อหารือในประเด็นเกี่ยวกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าความร่วมมือทางวิชาการและเทคโนโลยี ความร่วมมือในกรอบองค์การระหว่างประเทศ และแรงงานไทยที่ทำงานในอิสราเอล

อิสราเอลเป็นคู่ค้าอันดับที่ 38 ของไทย การค้าระหว่างไทยกับอิสราเอล เมื่อปี 2561 มีมูลค่า 1,267.63 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกมูลค่า 731.16 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้ามูลค่า 536.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 194.68 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และระหว่าง ม.ค.-ก.ย. 2562

การค้าทั้งสองฝ่ายมีมูลค่า 992.38 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกมูลค่า 562.28 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้ามูลค่า 430.10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 132.17 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ อุปกรณ์และส่วนประกอบรถยนต์ อัญมณีและเครื่องประดับ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เม็ดพลาสติก ข้าว ผลิตภัณฑ์ยาง ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ส่วนสินค้านำเข้าสำคัญของไทย ได้แก่ เครื่องเพชร พลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เครื่องจักรไฟฟ้า ยุทธปัจจัย ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืช และเคมีภัณฑ์

ด้านการท่องเที่ยวเมื่อปี 2561 มีชาวอิสราเอลเดินทางเข้าไทยทั้งสิ้น 197,591 คน (มากเป็นอันดับ 1 ในตะวันออกกลาง)

ด้านแรงงาน ชาวไทยเป็นที่ต้องการของอิสราเอลเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในภาคการเกษตร ปัจจุบันมีคนไทยในอิสราเอลประมาณ 25,000 คน (ปี 2561) ในจำนวนนี้กว่า 22,000 คน เป็นแรงงานภาคการเกษตร ซึ่งคิดเป็น 90% ของแรงงานเกษตรของอิสราเอลทั้งหมด ส่วนใหญ่กระจายอยู่ตามชุมชนการเกษตร (Kibbutz หรือ Moshav) ทั่วอิสราเอล

ข้อตกลงสำคัญระหว่างไทยกับอิสราเอล ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราของผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการ (ก.ค. 2503) ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ (มี.ค. 2511) อนุสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ (ม.ค. 2539) สนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (ส.ค. 2540) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน (ก.พ. 2543) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดทำแปลงสาธิตการเกษตรไทย-อิสราเอล สำหรับการปลูกพืชมูลค่าสูงแบบอาศัยชลประทานบนพื้นที่ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ก.ค. 2545) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือในสาขาวัฒนธรรมและการศึกษา (ก.ค. 2548) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษา ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไทย กับสภาการอุดมศึกษาอิสราเอล (ก.ย. 2550) ความตกลงระหว่างรัฐว่าด้วยการจัดส่งแรงงานไทยไปทำงานชั่วคราวในภาคเกษตรของอิสราเอล (ธ.ค. 2553) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ และ Rambam Health Care Campus (พ.ค. 2554) ความตกลงทางการค้า (พ.ค. 2554) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการรักษาความลับทั่วไประหว่างกระทรวงกลาโหมไทยกับกระทรวงกลาโหมอิสราเอล (มี.ย. 2555)

นายเบนจามิน เนทันยาฮู
(Benjamin Netanyahu)

ตำแหน่ง	นรม.อิสราเอล และประธานพรรค Likud
เกิด	21 ต.ค. 2492 (อายุ 71 ปี/ปี 2563) ที่เทลอาวีฟ มีชื่อเล่นว่า “บีบี” บิดาเป็นอดีตศาสตราจารย์สอนประวัติศาสตร์ยิวที่มหาวิทยาลัยคอร์เนล สหรัฐฯ ครอบครัวนายเนทันยาฮู อพยพไปอาศัยที่รัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐฯ ตั้งแต่นายเนทันยาฮู อายุ 14 ปี
การศึกษา	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย MIT ปริญญาโทจาก MIT Sloan School of Management และเข้าศึกษาเพิ่มเติมด้านรัฐศาสตร์ที่มหาวิทยาลัย MIT และมหาวิทยาลัย Harvard สหรัฐฯ
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสครั้งแรกกับนางมิกกี ไวซ์แมน มีบุตรสาว 1 คน ชื่อ โนอา สมรสครั้งที่ 2 กับนางเฟลอร์ เคตส์ และสมรสครั้งที่ 3 กับนางซารา มีบุตรชาย 2 คน ชื่อ ยาอีร์ และ แอฟเนอร์
ประวัติการทำงาน	
ปี 2510	รับราชการทหารในหน่วยปฏิบัติการพิเศษ
ปี 2525	อท.อิสราเอล ณ วอชิงตัน ดี. ซี. สหรัฐฯ
ปี 2527-2530	อท.อิสราเอลประจำสหประชาชาติ
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2539-2542	ดำรงตำแหน่ง นรม. โดยเป็น นรม.อิสราเอล ที่อายุน้อยที่สุดของอิสราเอล (45 ปี) ช่วงที่นายเนทันยาฮูดำรงตำแหน่งความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับสหรัฐฯ ไม่ค่อยราบรื่นนัก เนื่องจากนายเนทันยาฮู คัดค้านการทำข้อตกลงสันติภาพออสโลเมื่อปี 2536 ระหว่างอิสราเอลกับองค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์ (PLO) ซึ่งสหรัฐฯ เป็นเจ้าภาพ
ปี 2545	ดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงการต่างประเทศสมัย นรม.อาเรียล ชารอน
ปี 2546-2548	ดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงการคลัง
ปี 2548	ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานพรรคลิคุด หลังนายชารอนล้มป่วยไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

มี.ค. 2549	เป็นพรรคฝ่ายค้านในรัฐบาลของนายเอฮูด โอลเมิร์ต
ปี 2552-2556	ได้รับเลือกตั้งเป็น นรม.อิสราเอล สมัยที่ 2
ปี 2556-2558	ได้รับเลือกตั้งเป็น นรม.อิสราเอล สมัยที่ 3
ปี 2558-2562	ได้รับเลือกตั้งเป็น นรม.อิสราเอล สมัยที่ 4
9 เม.ย. 2562	พรรค Likud ได้รับที่นั่งในรัฐสภา 35 ที่นั่ง จากทั้งหมด 120 ที่นั่งในรัฐสภา (Knesset) จากการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 1
17 ก.ย. 2562	พรรค Likud ได้รับที่นั่งในรัฐสภา 32 ที่นั่ง จากการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 2

คณะรัฐมนตรีอิสราเอล

ประธานาธิบดี	Reuven Rivlin
นรม.	Benjamin Netanyahu
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Israel Katz
รมว.กระทรวงกลาโหม	Benjamin Netanyahu
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Aryeh Machluf Deri
รมต.รับผิดชอบการพัฒนาเนเกฟและกาลิลี	Aryeh Machluf Deri
รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาชนบท	Uri Yehuda Ariel
รมว.รับผิดชอบความร่วมมือในภูมิภาค	Tzachi Hanegbi
รมว.กระทรวงวัฒนธรรมและการกีฬา	Miri Regev
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม	Eli Cohen
รมว.กระทรวงการคลัง	Moshe Kahlon
รมว.กระทรวงศาสนา	Yitzhak Vaknin
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Rafael Peretz
รมว.กระทรวงกิจการชาวยิวโพ้นทะเล (Diaspora Affairs)	Benjamin Netanyahu
รมว.กระทรวงพลังงาน	Yuval Steinitz
รมว.กระทรวงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	Zeev Elkin
รมว.กระทรวงกิจการเยรูซาเลม	Zeev Elkin
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Benjamin Netanyahu
รมว.กระทรวงการก่อสร้างและการเคหะ	Yifat Shasha-Biton (ญ.)
รมว.กระทรวงการรับผู้ย้ายถิ่นฐานเข้าเมือง	Yoav Gallant
รมว.กระทรวงการสื่อสาร	David Amsalem
รมว.กระทรวงสารนิเทศ	Gilad Erdan
รมว.กระทรวงความมั่นคงสาธารณะ	Gilad Erdan
รมว.รับผิดชอบกิจการยุทธศาสตร์	Gilad Erdan
รมว.กระทรวงคมนาคมและความปลอดภัยทางถนน	Bezalel Smotrich
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Amir Ohana
รมว.ความเสมอภาคทางสังคม	Gila Gamliel (ญ.)
รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Ofir Akunis
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Yariv Levin

*** อิสราเอลกำลังอยู่ในระหว่างการจัดตั้งรัฐบาลผสม

(ต.ค. 2562)